Espasme del plor: quan perden el coneixement entre brams

T'expliquem què és l'espasme del plor i què pots fer davant d'una crisi

[inicicentrareport]Enmig d'un plor molt intens, de sobte el teu fill o filla perd el coneixement i deixa de respirar per uns segons. L'ensurt de les famílies que viuen per primer cop un episodi d'aquestes característiques és indescriptible. S'anomena **espasme del plor** i ocorre en el 5-7% de les criatures d'entre 6 i 18 mesos, tot i que també pot presentar-se en infants d'entre 2 i 3 anys. I malgrat ser benigne, no deixa de ser un trastorn que pot preocupar molt a les famílies. N'hem parlat amb la pediatra **María Alexandra Millán**, que ens ha resolt tots els dubtes.

[GotaVerdaPle] Què és l'espasme del plor? L'espasme del plor té lloc quan una criatura s'enfada de manera molt intensa, sigui per geni, dolor o frustració. Comença a plorar de forma molt intensa i gairebé contínua, de manera que finalment deixa de respirar fent una **apnea**. Davant la disminució de la concentració d'oxigen, el cervell que és un òrgan molt sensible a la falta d'oxigen activa el mecanisme de defensa originant una caiguda del to en què la criatura perd la consciència.

El temps de durada d'aquesta pèrdua del coneixement sol ser d'uns 3-5 segons, màxim 10 segons. D'aquesta manera el cervell activa la respiració de forma mecànica per començar a recuperar els nivells de concentració d'oxigen. En algunes ocasions, la criatura pot presentar moviments semblants als de la convulsió. I es pot arribar a confondre amb una epilèpsia, sense tenir res a veure.

[GotaVerdaPle] Què predisposa a patir aquests episodis? Hi ha moltes teories en medicina que intenten respondre la pregunta. Una de les possibles causes que genera més consens és el **trastorn de la migració de la melina**, és a dir una alteració en la substància que envolta els nervis perquè l'impuls es transfereixi de forma correcta i efectiva. Una altra teoria ho vincula a una alteració en el comportament de l'infant, buscant una explicació més de tipus conductual. I també hi ha una última teoria que apunta que les criatures amb anèmia ferropènica són més propenses a patir aquest tipus d'episodis. Però no hi ha una única causa determinant, per això és important que el/la pediatra personalitzi cada cas per poder ajudar de manera òptima o més terapèutica en casos en que aquestes crisis siguin freqüents.

[GotaVerdaPle] Quins són els senyals o símptomes? Aquests episodis comencen amb un plor intens des de l'inici. A continuació, deixen de respirar per un segons i comencen a canviar de coloració a la zona peribucal o a les mans. Normalment, canvien cap a un to blavós tot i que també hi ha criatures que empal·lideixen, sent aquests casos menys freqüents. El canvi de coloració determina dos tipus d'espasmes: cianòtics i pàl·lid.

[GotaVerdaPle] Com s'ha d'actuar? El més important és mantenir la calma i no intentar aturar l'espasme. Sobretot mai agitar la criatura perquè els podríem ocasionar danys de gravetat com el **síndrome de l'infant agitat**. És complicat romandre tranquils en aquestes situacions però pensem que la nostra actitud és clau per ajudar-los.

Cal retirar els objectes que puguin tenir a la boca i a prop per evitar que es pugui colpejar amb res, i col·locar-los de costat. És important també tenir l'ambient ben ventilat i afluixar la roba.No està recomanat en cap cas fer un bany d'aigua freda ni tampoc maniobres de reanimació perquè podríem produir més mal que auxili.

Se li pot parlar suaument, si la crisi l'ha desencadenat el dolor donar-los consol i alleujament. I

també es recomanable si en surten cansats de la crisi permetre'ls descansar o fer una migdiada.

[GotaVerdaPle] Quines situacions ens haurien de preocupar i serien motiu d'atenció mèdica?

[GotaVerdaBuit] Quan els episodis es produeixen sense un factor desencadenant o quan tenen lloc dormint.

[GotaVerdaBuit] En cas de moviments de tipus convulsiu convé que sigui valorat/da per un/a metge.

[GotaVerdaBuit] Si els episodis s'inicien abans dels 5 mesos o posteriorment als 6 anys.

[GotaVerdaBuit] Quan tinguem el dubte que realment l'episodi hagi estat un espasme del plor.

[GotaVerdaBuit] O si l'infant triga més de 5 minuts a recuperar-se.

[GotaVerdaPle] Existeix algun risc per a la criatura? El pronòstic de l'espasme del plor és bo un cop diagnosticat i no s'associa al desenvolupament posterior d'epilèpsia. El seguiment d'aquests tipus de casos suggereix que els espasmes s'alleugen de forma espontània. En agluns pacients s'han reportat presenten major freqüència de problemes d'atenció o hiperreactivitat. Però són casos molt poc habituals. Realment aquestes crisis no representen cap risc agut per a les criatures ni les predisposa a quedar-se amb seqüeles neurològiques en un futur.

[ficentrareport]